

यज्ञिक (wie eben) adj. am Ende eines comp. (*gewöhnlich*) *opfernd*: इष्टि^० ÇAT. BR. 14, 4, 2, 3.

याज्ञवेदिक adj. zum Jağur veda in Beziehung stehend Schol. zu KĀTJ. ÇA. 1033, 6. MÜLLER, SL. 170. याज्ञवेदिक 178. Schol. zu KĀTJ. ÇA. 172, 9, 12.

याज्ञुष adj. (f. ई) zu den Jağus in Beziehung stehend TBRA. 3, 12, 9, 1. Ind. St. 1, 83, 5. 10, 436. गायत्री 9, 103. शाखा Verz. d. Oxf. H. 237, b, 8. 264, a, 15.

याज्ञुष्मत् adj. f. ई in Verbindung mit इष्टका = यज्ञुष्मती — ÇAṆK. zu BRH. ĀR. UP. S. 278.

याज्ञ (von यज्ञ) adj. zum Opfer gehörig: मन्त्र NIR. 7, 3, 4.

याज्ञतुर (von यज्ञ + तुर) 1) m. patron. des Rshabha ÇAT. BR. 12, 8, 7, 13, 5, 4, 15. ÇĀṆK. ÇA. 16, 9, 8, 10. — 2) n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 230, b.

याज्ञदत्तक adj. von यज्ञदत्त gaṇa श्रीरूपादि zu P. 4, 2, 80.

याज्ञदत्ति m. patron. von यज्ञदत्त P. 4, 1, 157, Sch.

याज्ञदेव m. N. pr. eines Autors COLEBR. Misc. Ess. I, 61. यज्ञदेव im Index; Beides fehlerhaft für याज्ञिकदेव.

याज्ञपते adj. von यज्ञपति gaṇa अश्वपत्यादि zu P. 4, 1, 84.

याज्ञवल्क 1) adj. von Jāgñavalkja herrührend: ब्राह्मणानि Schol. zu P. 4, 2, 66. 3, 105. wohl fehlerhaft याज्ञवल्क्य in der neueren Ausg. an beiden Stellen, in der alten an der ersten. — 2) m. pl. der entsprechende pl. zu याज्ञवल्क्य 1) gaṇa कण्वादि zu P. 4, 2, 111.

याज्ञवल्कीय adj. zu Jāgñavalkja in Beziehung stehend, von ihm herrührend: काण्ड Verz. d. B. H. No. 211. धर्मशास्त्र JĀGñ. in der Unterschr. n. mit Ergänzung von धर्मशास्त्र KULL. zu M. 4, 212.

याज्ञवल्क्य 1) m. (von यज्ञवल्क) patron. यौ^० gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. N. pr. eines besonders im ÇAT. BR. als Autorität viel angeführten Lehrers, z. B. 1, 3, 2, 21. 26. 2, 4, 3, 2. 5, 2, 2. 3, 1, 2, 4. 2, 21. 2, 10. JĀGñ. 1, 4. MBH. 2, 107. 13, 250. HARIV. 1466 (sein Geschlecht). 2368. 7993. UTTARARĀMAK. 76, 7 (98, 4). VP. 279. fgg. BUĀG. P. 6, 13, 13. 9, 12, 4. 22, 37. Verz. d. Oxf. H. 54, b, 22 u. s. w. PAÑKĀT. 188, 14 (यज्ञ्याव^० godr.).
०स्मृति (verschieden von der uns bekannten) SARVADARĀNAS. 138, 17. ist राजसगुणा Verz. d. Oxf. H. 14, a, N. ०गीता 87, b, 35. HALL 14. ०शित्ना Ind. St. 10, 433. वृह^० Verz. d. B. H. No. 1166; vgl. वृहत्याज्ञ^०. — 2) adj. zu Jāgñavalkja in Beziehung stehend, von ihm herrührend: धर्मा: Verz. d. Oxf. H. 266, b, 18. n. Titel einer Upanishad Ind. St. 3, 323. साखिल^० (?) Verz. d. Oxf. H. 36, a, 17; vgl. याज्ञवल्क 1).

याज्ञसेन (von यज्ञसेन) patron. 1) m. des Çik aṇḍin KAUSH. BR. 7, 4. — 2) f. ई der Draupadi TRĀK. 2, 8, 18. H. 741. MBH. 1, 6322. 7131. 3, 15682. 4, 138. 9, 3318.

याज्ञसेनि (wie eben) m. patron. des Çikhaṇḍin MBH. 5, 725. 6, 5216. 7, 216. 9, 3161.

याज्ञायनि m. patron. von यज्ञ gaṇa तिकादि zu P. 4, 1, 154.

याज्ञिक (von यज्ञ) 1) adj. (f. ई) zum Opfer gehörig, darauf bezüglich u. s. w.: स्मृति ÇĀṆK. ÇA. 1, 2, 3. नामधेय 7, 4, 15. व्रत 3, 9, 4. KAUC. 73. क्रिया R. 1, 30, 19. जन्मन् BUĀG. P. 4, 31, 10. उपनिषद् Ind. St. 2, 79. 208. 3, 386. Verz. d. B. H. No. 152. — 2) m. a) ein Kenner des Opfers, Liturgiker gaṇa उक्थादि zu P. 4, 2, 60. = याज्ञिक TRĀK. 3, 3, 39. MED. k.

142. = याज्ञिक und यज्ञकर्तृ ÇABDAR. im ÇKDR. — ÇAT. BR. 14, 6, 2, 2. 4. ÇĀṆK. GRH. 1, 14. PĀR. GRH. 2, 6. NIDĀNAS. 2, 1. NIR. 5, 11. 7, 4. 23.

11, 29. 42. 13, 9. AV. PRĀT. 4, 103. P. 4, 3, 129. HARIV. 11450 (याज्ञिय die neuere Ausg.). 11363. ÇAṆK. zu BRH. ĀR. UP. S. 60. KUMĀRĪLA bei MÜLLER, SL. 187. Verz. d. B. H. No. 246. Verz. d. Oxf. H. 216, b, 35. BUĀG. P. 11, 10, 23. VOP. 5, 5. KUSUM. 3, 15. KULL. zu M. 3, 271. ०कितव P. 2, 1, 53. Sch. याज्ञिकाश्रय 6, 2, 65. Sch. याज्ञिकाश्रय unter den Beiww. Vishṇu's PAÑKĀR. 4, 3, 61. Vgl. देव^० und दीक्षित^० als N. pr. Verz. d. B. H. No. 246. — b) Bez. verschiedener beim Opfer zur Anwendung kommender Pflanzen: Kuça-Gras TRĀK. MED. eine Art Kuça-Gras (रुभिर्द) ÇABDAR. im ÇKDR. Ficus religiosa; Butea frondosa; rothblühender Khadirā RĪGĀN. im ÇKDR.

याज्ञिकदेव (या^० + देव) m. N. pr. eines Schol. des KĀTJ. ÇA. Verz. d. Oxf. H. 382, a, No. 430. WEBER in KĀTJ. ÇA. S. X. — Vgl. देवयाज्ञिक.

याज्ञिकवल्लभा (या^० + व^०) f. Titel einer Schrift Verz. d. B. H. No. 246.

याज्ञिकान्त (याज्ञिक + अन्^०) m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 364, b, N. 1.

याज्ञिक्य (von याज्ञिक) n. die Regeln der Liturgiker P. 4, 3, 129.

याज्ञिय 1) adj. = याज्ञिय zum Opfer gehörig, — geeignet: द्रव्य MBH. 10, 787 (याज्ञिय ed. Bomb.). काल BUĀG. P. 10, 74, 6. — 2) m. v. l. für याज्ञिक in der Bed. 2) a) HARIV. 11430. याज्ञियं देशमिच्छति ते याज्ञियाः NILAK.

याज्ञीय adj. wohl nur fehlerhaft für यज्ञीय ÇAṆK. zu KĀND. UP. S. 46 (०कर्मन्).

याज्ञ्य (vom caus. von 1. यज्ञ्) P. 7, 3, 66. VOP. 26, 8, 9. 12. 1) adj. derjenige, zu dessen Gunsten das Opfer darzubringen ist oder dargebracht wird; m. Opferherr AIR. BR. 4, 25. याज्ञ्येज्ञापि याज्ञ्यान् MBH. 5, 831. ऋत्विग्याज्ञ्या M. 3, 148. 4, 33. 8, 317. 388. JĀGñ. 1, 130. MBH. 1, 747. 6386. याज्ञ्यस्ते 6774. रैभ्य^० 3, 10791. राजयाज्ञ्य^० 8, 1846. 2096. भृगुणा तत्रिया याज्ञ्याः 13, 2905. 4422. 14, 99 (wo mit der ed. Bomb. पूर्वम् st. पुत्रम् zu lesen ist). 124. 162. 178. HARIV. 3380 (चेज्ञ्यो st. याज्ञ्यो die neuere Ausg.).

R. 7, 23, 1, 81. RAGH. 1, 86. वृह^० der viele Opferherren hat, für Viele opfert VAS. bei KULL. zu M. 3, 151. अ^० für den man nicht opfern darf

ÇAT. BR. 14, 6, 10, 3. KĀTJ. ÇA. 25, 8, 16. M. 11, 59. JĀGñ. 3, 237. MBH. 13, 4527. P. 2, 1, 53, Sch. — 2) f. याज्ञ्या VOP. 26, 11. (sc. ऋच्) die Worte, welche im Augenblick der Hingabe des Opfers gesprochen werden, Begleitspruch Z. d. d. m. G. IX, LIII. LXII. VS. 19, 20. 20, 12. AIR. BR. 1, 4.

11. 2, 13. 26. याज्ञ्या यज्ञति प्रतिवे याज्ञ्या 40. घृत^० 3, 32. TS. 1, 5, 2, 1, 6.

10, 5. म्रासीना याज्ञ्या यज्ञति ÇAT. BR. 1, 4, 2, 19. 7, 2, 7. 11. 3, 4, 2, 2. ĀÇV. ÇA. 1, 5, 4. fgg. 6, 1. 3, 7, 2. 3. 9, 3. 5, 18, 13. 19, 1. KĀTJ. ÇA. 1, 2, 6. ÇĀṆK. ÇA. 1, 17, 1. fgg. 7, 3, 4. 7, 6. P. 8, 2, 90. याज्ञ्यानुवाक्ये gaṇa कार्तिकोऽप्यादि zu P. 6, 2, 37. त्रिवती याज्ञ्यानुवाक्या भवति P. 6, 1, 176, VĀrtt. 2, Sch.

याज्ञ्यानुवाक्याः Ind. St. 1, 69. 72 (hier auch ०वाक्यकाः). प्रयाज्ञयाज्ञ्याः 73.

याज्ञ्यता (von याज्ञ्य) f. der Stand eines Opferherren MBH. 14, 126. याज्ञ्यत् n. dass. 168.

याज्ञ्यवत् adj. mit einem Begleitspruch (याज्ञ्या) versehen ÇAT. BR. 4, 1, 1, 26. 9, 3, 1, 16. 11, 2, 1, 6.

याञ्जन् (von यञ्जन्) m. der Sohn eines Opferers VOP. 7, 1, 10.